

[Industriministeren]

skade både for erhvervslivet generelt og for den virksomhed, det konkret drejer sig om.

Mine bestræbelser på bl. a. ved revision af selskabslovgivningen at skaffe mere offentlighed omkring vore aktieselskaber, deres regnskaber og deres ejerforhold og på at øge medarbejdernes medindflydelse på ledelsesforholdene er afledt af denne holdning. Mine bestræbelser herpå agter jeg at fortsætte med det almindelige sigte ad denne vej at begrænse risikoen for erhvervsmæssige vildskud.

Alle formodninger om ulovligheder må naturligvis omgående tages op, således som det også er sket. Alle forhold, der er kommet til ministeriets kundskab, og hvor der kunne være tale om overtrædelse af bestående lovgivning, er gået til anklagemyndigheden som rette forum for undersøgelse og eventuel retsforfølgning af ulovlighederne. De forhold, som her ønskes undersøgt, har, efter hvad der foreligger, ikke været ulovlige, og at kræve virksomheders og privatpersoners dispositioner undergivet en statslig undersøgelse ved en særlig lov herom, uanset hvor lidt de forhold, der ønskes undersøgt, kan påkalde sig offentlighedens sympati, må give anledning til omhyggelig overvejelse.

Lad mig til slut gøre to bemærkninger. Først den, at begivenhedsforløbet omkring B & W og selskabets hovedaktionær heldigvis ikke er symptomatiske for forholdene i dansk erhvervsliv. Desværre er de nok alligevel belastende for dette erhvervslivs omdømme i den offentlige mening, og også af den grund så jeg meget gerne, at virksomheden og dens ejerforhold blev bragt ind under mere tilfredsstillende forhold. Regeringen har imidlertid ingen magtmidler til at gennemføre noget sådant, og at gøre det ved at nægte selskabet at gøre brug af eksportkreditordningen ville dels være udtryk for en tvivlsom anvendelse af administrative beføjelser, dels efter al sandsynlighed føre til virksomhedens ophør.

Dernæst: heller ikke jeg har nogen som helst sympati for det begivenhedsforløb omkring B & W, der her er tale om. Jeg har også haft lejlighed til at føle mig skuffet ved tilsidesættelse af givne løfter. Også jeg ville gerne kende den fulde sandhed omkring B & W, som det er sagt, men jeg har mine tvivl om, hvorvidt den efterlyste hvidbog vil være den rette fremgangsmåde til at rette op

på de forhold, som her heller ikke uden grund er kommet i offentlighedens søgelys.

Endelig ser regeringen nødig noget initiativ, der kunne svække virksomhedens overlevelsevne.

Jeg har hermed anmeldt min tvivl om fremgangsmådens rigtighed. Jeg håber, at der under et udvalgsarbejde bliver mulighed for en grundig behandling af alle aspekter af det foreliggende forslag, og jeg er naturligvis parat til at medvirke positivt hertil.

Westh (S):

B & W har været inde i en udvikling i de senere år, der med rette har vakt stor bekymring hos mange mennesker. Offentligheden har da også været stærkt optaget af, hvad det egentlig var, der foregik i og omkring B & W. Det er især ledelsesforholdene, der har givet anledning til debat. Industrirådet har i dagbladet Børsen den 28. marts i år karakteriseret forholdene på følgende måde:

»Der har været gentagne personskifter, omstruktureringer, usædvanlige finansielle transaktioner og tilsyneladende løftebrud over for myndigheder, medarbejdere og andre interessegrupper.«

Når Industrirådet bruger en sådan beskrivelse af en gammel medlemsvirksomhed, må det være, fordi man også i industrien har været beklemmt ved den måde, hvorpå hovedaktionæren har drevet den store virksomhed. Jeg finder det derfor både forståeligt og naturligt, at der i offentligheden er opstået en debat om det ønskelige i at få udarbejdet en hvidbog om forholdene på B & W og de transaktioner, der har fundet sted.

Det har i den forbindelse været interessant at bemærke, at den sidst udnævnte direktør for B & W har udtrykt forståelse og interesse for at få en grundig belysning af B & Ws forhold, f. eks. gennem en hvidbog. Men direktøren mener, at B & W i givet fald selv skulle udarbejde hvidbogen, og det tror jeg ikke ville være hensigtsmæssigt. Skal der udarbejdes en redegørelse om B & W, skal den for at virke troværdig over for offentligheden udarbejdes af helt uafhængige personer og institutioner. Det ville unægtelig have været mere interessant, om de ansvarlige for B & W havde bedt f. eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, måske i samarbejde med Industrirådet, om at lave en redegørelse, og hvis